

manden gjentog sin tidligere Bemærkning om Afstemningen.

Ordføreren: Det første Forslag til § 23, der findes under Nr. 45 paa Afstemningslisten, er stillet af et Mindretal, og jeg skal dertil blot bemærke, at det øvrige Udvalg ikke har fundet Grund til at gaae ind paa samme. Evertimod er det forekommet de andre Medlemmer af Udvalget, at, forsaavidt som Hensigten dermed er at sikke Sogneforstanderskabet en Indflydelse ved den paagjældende Leilighed, vil denne Hensigt snarere naaes ved at „Overeenskomst med“ bliver staaende istedetfor „Indstilling af“. Hvad Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 46 angaaer, da vil det sees, at det er et nyt Forslag, der ikke under tidligere Behandling af Sagen er fremkommet. Det gaaer ud paa at aabne en Udvei for Beboerne i en større samlet By til, naar de ønske det, at faae for egen Regning ansat en Vagter for den hele samlede By. Saavidt Udvalget har bragt i Erfaring, skal der paa enkelte Steder være et stærkt Ønske i saa Henseende, men hvor et saadant Ønske har været tilstede, er Udførelsen deraf stødt paa væsentlige Vanskeligheder derved, at en enkelt Mand har modsat sig Foranstaltningen og nægtet at tage Deel i Udgiften. Det er forekommet Udvalget billigt, at hvor det store Fleertal er fundet til hele Byens Betyggelse at antage et Vagthold, bør det ikke tilstodes en Enkelt eller nogle faa at forhindre Saadant; der bør gives et Mittel til at indtvinge disse Enkelte, under hvad Fleertallet til det Heles Nytte er enigt om. Forslaget under Nr. 48 er, som det vil sees, en reen Redaction. Jeg skal ikke derom høre mig videre. Derimod er Forslaget under Nr. 49 af større Betydning. Det gaaer, som det vil sees, ud paa at tilvejebringe en væsentlig Forskjel imellem det Tilfælde, hvor en Person ved egen Handling forseer sig mod Lovens Forskrift, og det Tilfælde, hvor En blot er middelbar Marsag til, at en Anden, der er undergoven hans Tilsyn, forseer sig. Udvalget har meent, at det ikke gif an at sætte disse to Tilfælde lige og om begge bruge de samme Udtryk; man er gaaet ud fra, at der bør kræves en høi Grad af Forsømmelse i Henseende til Tilsynet, forinden Noget straffes

for den Handling, hvori hans Underordnede eller de under hans Tilsyn Staaende gjøre sig skyldige. Det er ikke nogen ny Tanke, den samme gjorde sig gjældende i det Lovforslag, som vedtoges i Landstinget for 2 Aar siden, og i det Udvalg, som Folkethinget i den paafølgende Session nedsatte for at afgive Betænkning over det Lovforslag, som der var forelagt. Disse tidligere Forslag gif endog saa vidt, at de fordrede høi Grad af Forseelse som Betingelse for Straf, ogsaa i det Tilfælde, hvor Vedkommende personlig har begaaet den paagjældende Handling. Udvalget har nu meent, at det, uden at opgibe Forskjellen imellem de nævnte forskjellige Klasser af Forseelser, kunde gaae den Mittelvei at beholde Udkastets Bestemmelse med Hensyn til dem, der selv begaae den lovstridige Handling, men derimod at gjenoptage, hvad der tidligere har været vedtaget her i Thinget og tilbeels billigt i Folkethinget, for deres Vedkommende, som kun have ladet det mangle paa Tilsyn.

Til § 26, hvortil Udvalget har foreslaaet en heel ny Redaktion, er der af den ærede 2den Landstingsmand for 11te Kredss (Beck) stillet 5 Endringsforslag, der findes paa Afstemningslisten under Nr. 51 til 55 og, saavidt jeg skjønner, ganske gaae ud paa det Samme som det, Udvalget har foreslaaet. Jeg skulde tillade mig at henstille til den ærede Landstingsmand, om han ikke maatte finde sig foranlediget til at tage disse sine Endringsforslag tilbage, saameget mere som der ved et Par af dem findes nogle smaa Unøiagtigheder, der ikke ville kunne passere, ialfald ikke uden yderligere Rettelser. Saaledes er der f. Ex. i Nr. 51 foreslaaet, at „48 Timer“ forandres til „3 Døgn“, hvilket maa være „3 Døgn“ for at passe til Forbindelsen med det Øvrige. Hvad Udvalgets Forslag angaaer, skal jeg, idet jeg henholder mig til Motiveringen i Betænkningen, yderligere henlede Opmaerksomheden paa, at det, hvori dette Forslag adskiller sig fra Udkastets Forslag, fornemlig, at det tilfigter at forbyde Afbrænding paa en vis Tid af Aaret, som anses for den farligste for Udsvaade i Heder, at det strengt fastholder, at Bestemmelserne kun gjælde Afbrænding i Heder, at